

**Κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ
σχετικά με τις
μετρήσεις δυνητικής ζημίας υπό ακραίες
συνθήκες (Stressed VaR)
EBA/GL/2012/2**

Λονδίνο, 16.05.2012

Νομικό καθεστώς των κατευθυντήριων γραμμών

1. Το παρόν έγγραφο περιέχει κατευθυντήριες γραμμές που εκδόθηκαν επί τη βάση του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (στο εξής, «κανονισμός EAT»). Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού EAT, οι αρμόδιες αρχές και οι συμμετέχοντες στη χρηματοπιστωτική αγορά πρέπει να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συμμορφωθούν με τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές.

2. Οι κατευθυντήριες γραμμές παρουσιάζουν την άποψη της EAT σχετικά με τις κατάλληλες εποπτικές πρακτικές στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συστήματος Χρηματοοικονομικής Εποπτείας, καθώς και τους τρόπους ορθής εφαρμογής του ενωσιακού δικαίου στον συγκεκριμένο τομέα. Ως εκ τούτου, η EAT αναμένει ότι όλες οι αρμόδιες αρχές και οι συμμετέχοντες στη χρηματοπιστωτική αγορά θα συμμορφωθούν προς τις κατευθυντήριες γραμμές. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συμμορφωθούν ενσωματώνοντας καταλλήλως τις κατευθυντήριες γραμμές στις εποπτικές πρακτικές τους (π.χ. τροποποιώντας το νομικό τους πλαίσιο ή τους εποπτικούς κανόνες ή/και τις κατευθυντήριες γραμμές τους ή τις εποπτικές διαδικασίες τους). Το ίδιο πρέπει να γίνει σε όσες περιπτώσεις συγκεκριμένες κατευθυντήριες γραμμές αφορούν πρωτίστως ιδρύματα.

Απαιτήσεις γνωστοποίησης

3. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού EAT, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να γνωστοποιήσουν στην EAT εάν συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν προς τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές ή, εφόσον δεν συμμορφώνονται ούτε προτίθενται να συμμορφωθούν, να εκθέσουν τους λόγους της μη συμμόρφωσής τους έως τις 16.07.2012. Εάν η σχετική γνωστοποίηση δεν αποσταλεί έως τη λήξη αυτής της προθεσμίας, η EAT θα θεωρήσει ότι η οικεία αρμόδια αρχή δεν συμμορφώνεται προς τις κατευθυντήριες γραμμές. Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να αποστέλλονται, με την υποβολή του εντύπου που παρέχεται στην Ενότητα V, στην ηλεκτρονική διεύθυνση compliance@eba.europa.eu με την επισήμανση «EBA/GL/2012/2». Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να υποβάλλονται από πρόσωπα δεόντως εξουσιοδοτημένα να υποβάλλουν εκθέσεις συμμόρφωσης εκ μέρους των αρμοδίων αρχών.

4. Η αναφερόμενη στην προηγούμενη παράγραφο γνωστοποίηση των αρμοδίων αρχών δημοσιεύεται στον δικτυακό τόπο της EAT, όπως διαλαμβάνει το άρθρο 16 του κανονισμού EAT.

Περιεχόμενα

Τίτλος I – Αντικείμενο, πεδίο εφαρμογής και ορισμοί	4
1. Αντικείμενο	4
2. Πεδίο και επίπεδο εφαρμογής	4
3. Ορισμοί	4
Τίτλος II – Απαιτήσεις όσον αφορά την κατάρτιση υποδειγμάτων μέτρησης της δυναμικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες (SVaR).....	5
A. Προσδιορισμός και επικύρωση της περιόδου ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών	5
4. Διάρκεια της περιόδου ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών	5
5. Αριθμός των περιόδων ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών που χρησιμοποιούνται για τη βαθμονόμηση του υποδείγματος μέτρησης.....	5
6. Η προσέγγιση όσον αφορά τον προσδιορισμό της κατάλληλης ιστορικής περιόδου ...	6
7. Τεκμηρίωση της προσέγγισης που χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό της περιόδου ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών	8
B. Επανεξέταση της περιόδου ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών.....	9
8. Συχνότητα	9
9. Παρακολούθηση της περιόδου ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών.....	9
Γ. Η μεθοδολογία της μέτρησης της δυναμικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες	10
10. Συνέπεια έναντι της μεθοδολογίας μέτρησης της δυναμικής ζημίας.....	10
11. Εκτίμηση των προσεγγιστικών μέτρων για τη μέτρηση της δυναμικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες	13
12. Επικύρωση των προσεγγιστικών μέτρων.....	14
13. Επικύρωση των στοιχείων που χρησιμοποιούνται από το υπόδειγμα (inputs) και των παραγόμενων αποτελεσμάτων/αναφορών (outputs).	15
Δ. Έλεγχος του Βαθμού Χρησιμοποίησης (Use Test)	15
14. Έλεγχος του Βαθμού Χρησιμοποίησης (Use Test)	15
Τίτλος III – Τελικές διατάξεις και εφαρμογή.....	16
15. Ημερομηνία εφαρμογής	16

Τίτλος Ι – Αντικείμενο, πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

1. Αντικείμενο

Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές στοχεύουν στην επίτευξη κοινής αντιμετώπισης από τις αρμόδιες αρχές σε ολόκληρη την ΕΕ σχετικά με τα υποδείγματα μετρήσεων της δυναμικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες (SVaR), προκειμένου να ενισχυθεί η σύγκλιση των εποπτικών πρακτικών με βάση το Παράρτημα V της οδηγίας 2006/49/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2010/76/ΕΕ.

2. Πεδίο και επίπεδο εφαρμογής

1. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να απαιτούν από τα ιδρύματα να συμμορφώνονται προς τις διατάξεις που προβλέπονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές για τη δυναμική ζημία υπό ακραίες συνθήκες.

2. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές πρέπει να εφαρμόζονται σε ιδρύματα που χρησιμοποιούν μέθοδο εσωτερικών υποδειγμάτων (IMA) για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων για τον κίνδυνο αγοράς στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών.

3. Οι κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται σε ιδρύματα στο επίπεδο (ατομικό ή/και ενοποιημένο) στο οποίο η χρήση του υποδείγματος από την οικεία αρμόδια αρχή είναι επιτρεπτή, εκτός εάν οι κατευθυντήριες γραμμές ορίζουν διαφορετικά.

3. Ορισμοί

Στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- α. Ο όρος *ιδρύματα* αναφέρεται στα πιστωτικά ιδρύματα και τις επιχειρήσεις επενδύσεων με την έννοια που οι εν λόγω όροι έχουν στις οδηγίες 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ.
- β. Ο όρος *αντιθετικά δεδομένα (antithetic data)* στο σημείο 6 των κατευθυντήριων γραμμών αναφέρεται σε μεταβολές τιμών που θεωρούνται σχετικές ανεξαρτήτως της κατεύθυνσης (πρόσημο) τους.
- γ. Ο όρος *«απαλειφή του μέσου» (de-meaning)* στο σημείο 10 των κατευθυντήριων γραμμών αναφέρεται στην ποσοτική διαδικασία αποσύνδεσης μιας τάσης από ιστορικά δεδομένα. Αναλόγως των θέσεων και του μεγέθους της τάσης, η μη αποσύνδεση της τάσης από ιστορικά δεδομένα με στόχο την προσομοίωση των διακυμάνσεων των τιμών μπορεί να επιτρέψει την δημιουργία ως επί το πλείστον επικερδών σεναρίων και ελάχιστων, περιορισμένων ζημιών.
- δ. Ο όρος *προσεγγιστικό μέτρο (proxy)* στο σημείο 11 των κατευθυντήριων γραμμών αναφέρεται σε μια παρατηρήσιμη μεταβλητή ή τιμή που προέρχεται από μια αγορά όπου υπάρχει ρευστότητα και χρησιμοποιείται για να υποκαταστήσει μια μη παρατηρήσιμη μεταβλητή (ή μια μεταβλητή της οποίας η υποθετική τιμή δεν αντικατοπτρίζει πραγματικές συναλλαγές μιας αμφίδρομης

αγοράς με βάθος) και ως εκ τούτου δεν μπορεί να μετρηθεί με ακρίβεια. Τα ιδρύματα χρησιμοποιούν προσεγγιστικά μέτρα τόσο για την αποτίμηση όσο και για τη μέτρηση κινδύνων. Από θεωρητική άποψη, μπορούν να εντοπισθούν τρεις τύποι προσεγγιστικών μέτρων (proxies): α) αυτά που εφαρμόζονται στην αποτίμηση των χρηματοοικονομικών μέσων (επηρεάζουν δε την επάρκεια της δυνητικής ζημίας (VaR) και της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες (SVaR) ως μέτρων υπολογισμού κεφαλαιακών απαιτήσεων), β) αυτά που χρησιμοποιούνται στον υπολογισμό της δυνητικής ζημίας (χρησιμοποιούνται επίσης στις μεθόδους υπολογισμού της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες) και γ) αυτά που επηρεάζουν αποκλειστικά τον υπολογισμό της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες.

Τίτλος II – Απαιτήσεις όσον αφορά την κατάρτιση υποδειγμάτων μέτρησης της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες (SVaR)

A. Προσδιορισμός και επικύρωση της περιόδου ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών

4. Διάρκεια της περιόδου ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών

1. Η απαίτηση της οδηγίας για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις (CRD) που αναφέρει ότι τα ιστορικά δεδομένα που χρησιμοποιούνται για τη βαθμονόμηση της μέτρησης της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθηκές πρέπει να καλύπτουν μια συνεχή δωδεκάμηνη περίοδο ισχύει ακόμα και στην περίπτωση που τα ιδρύματα υποδεικνύουν μια περίοδο μικρότερη των 12 μηνών, που θεωρείται παρόλα αυτά ως πιο συναφής προς το χαρτοφυλάκιο του ιδρύματος από την άποψη των ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών.

2. Η προσέγγιση που πρέπει να ισχύσει για τον προσδιορισμό της περιόδου ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών προκειμένου να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις της παραγράφου 10α του Παραρτήματος 5 της οδηγίας 2006/49/EK όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2010/76/ΕΕ, ώστε να βαθμονομηθεί η μέτρηση της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες με βάση μια συνεχή δωδεκάμηνη περίοδο ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών συναφών προς το χαρτοφυλάκιο του ιδρύματος, αποτελεί το πιο σημαντικό στοιχείο για τον προσδιορισμό του αποτελέσματος του υποδείγματος και υπόκειται, κατά συνέπεια, στην έγκριση των αρμόδιων αρχών.

5. Αριθμός των περιόδων ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών που χρησιμοποιούνται για τη βαθμονόμηση του υποδείγματος μέτρησης

1. Για τους σκοπούς της έγκρισης της περιόδου ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών που επιλέγεται από το εκάστοτε ίδρυμα, ως αρμόδια αρχή λογίζεται η αρχή που ευθύνεται για την άσκηση της εποπτείας σε ενοποιημένη βάση επί του συγκεκριμένου ιδρύματος της ΕΕ. Στην περίπτωση εξάλλου εσωτερικού υποδείγματος που αναγνωρίζεται ως ισχύον και στο επίπεδο των θυγατρικών του, ως αρμόδια αρχή

λογίζεται η αρχή που ευθύνεται για την άσκηση της εποπτείας επί των θυγατρικών επιχειρήσεων του συγκεκριμένου ιδρύματος της ΕΕ.

2. Όταν οι αρμόδιες αρχές εγκρίνουν την περίοδο ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών που καθορίζεται σε επίπεδο ομίλου σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 2 της οδηγίας 2006/49/ΕΚ που παραπέμπει στο άρθρο 129 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ, πρέπει να απαιτείται ο προσδιορισμός μιας κοινής περιόδου ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών σε επίπεδο ομίλου.

3. Εξαιρέση από τα ανωτέρω συνιστά η περίπτωση κατά την οποία οι αρμόδιες αρχές απαιτούν από ένα ίδρυμα της ΕΕ να προσδιορίσει διαφορετική περίοδο ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών σε επίπεδο θυγατρικής, εάν η περίοδος ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών που ορίστηκε σε επίπεδο ομίλου δεν θεωρείται συναφής προς το χαρτοφυλάκιο της θυγατρικής. Όταν ένα ίδρυμα χρησιμοποιεί μια κοινή περίοδο ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών σε επίπεδο ομίλου, ο οποίος διατηρεί θυγατρική με εγκεκριμένο σε τοπικό επίπεδο υπόδειγμα μέτρησης της δυνητικής ζημίας, τα ιδρύματα πρέπει να αποδεικνύουν ότι η συγκεκριμένη περίοδος ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών σε επίπεδο ομίλου είναι συναφής και προς το χαρτοφυλάκιο της θυγατρικής.

6. Η προσέγγιση όσον αφορά τον προσδιορισμό της κατάλληλης ιστορικής περιόδου

1. Για την επιλογή ιστορικής περιόδου για σκοπούς βαθμονόμησης, τα ιδρύματα πρέπει να καταρτίσουν μια μεθοδολογία προσδιορισμού περιόδου ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών συναφούς προς τα τρέχοντα χαρτοφυλάκιά τους. Η μεθοδολογία αυτή μπορεί να ακολουθήσει μια από τις ακόλουθες κατευθύνσεις:

- i. προσεγγίσεις που βασίζονται στην κριτική αξιολόγηση (judgement-based approaches) των ιστορικών δεδομένων, ή
- ii. προσεγγίσεις υποδειγμάτων (formulaic approaches).

2. Η προσέγγιση που βασίζεται στην κριτική αξιολόγηση των ιστορικών δεδομένων δεν προστρέχει στην ενδελεχή ποσοτική ανάλυση για τον προσδιορισμό της ακριβούς περιόδου που θα χρησιμοποιηθεί για λόγους βαθμονόμησης, αλλά βασίζεται σε μια υψηλού επιπέδου ανάλυση των εγγενών κινδύνων του τρέχοντος χαρτοφυλακίου ενός ιδρύματος και των παλαιότερων περιόδων ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών που σχετίζονται με τους εν λόγω παράγοντες κινδύνου. Τα ιδρύματα τα οποία χρησιμοποιούν μια προσέγγιση που βασίζεται στην κριτική αξιολόγηση των ιστορικών δεδομένων πρέπει να συμπεριλάβουν στη σχετική αξιολόγηση ποσοτικά στοιχεία.

3. Αντίθετα, μια προσέγγιση υποδείγματος χρησιμοποιεί, επιροσθétως της κριτικής αξιολόγησης των δεδομένων από εμπειρογνώμονες, μια πιο συστηματική ποσοτική ανάλυση προκειμένου να προσδιορίσει την ιστορική περίοδο που χαρακτηρίζεται από ακραίες χρηματοοικονομικές συνθήκες για το τρέχον χαρτοφυλάκιο του ιδρύματος. Αυτή η πιο συστηματική προσέγγιση μπορεί να εφαρμοσθεί με ποικίλους τρόπους:

- i. Προσέγγιση που βασίζεται σε παράγοντες κινδύνου: το ίδρυμα προσδιορίζει συγκεκριμένους παράγοντες κινδύνου οι οποίοι εκλαμβάνονται ως συσχετιζόμενα προσεγγιστικά μέτρα της διακύμανσης της αξίας του χαρτοφυλακίου του. Η εν συνεχεία πλήρης ανάλυση των ιστορικών δεδομένων που συσχετίζονται με τους συγκεκριμένους παράγοντες κινδύνου καθιστά εφικτό τον προσδιορισμό της περιόδου των πλέον ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών (για παράδειγμα, μέσω του προσδιορισμού της περιόδου της υψηλότερης μεταβλητότητας των παραγόντων κινδύνου) από το σύνολο των ιστορικών δεδομένων.
- ii. Προσέγγιση που βασίζεται στη δυνητική ζημία: η ιστορική περίοδος προσδιορίζεται είτε με την πλήρη εφαρμογή του υποδείγματος μέτρησης της δυνητικής ζημίας είτε με την κατά προσέγγιση ανάλυση ορισμένης ιστορικής περιόδου προκειμένου να προσδιορισθεί η δωδεκάμηνη περίοδος που παράγει την υψηλότερη δυνητική ζημία του τρέχοντος χαρτοφυλακίου.

4. Η προσέγγιση αυτή πρέπει να χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό μιας ιστορικής περιόδου που παρέχει ένα συντηρητικό κεφαλαιακό αποτέλεσμα παρά την επιλογή της περιόδου με την υψηλότερη μεταβλητότητα.

5. Παρότι τα ιδρύματα μπορούν να χρησιμοποιούν αμφότερες τις προσεγγίσεις, η προσέγγιση υποδείγματος, όπου είναι δυνατό, πρέπει να προτιμάται για τον προσδιορισμό της ιστορικής περιόδου.

6. Τα ιδρύματα μπορούν επίσης να συνδυάσουν αμφότερες τις ανωτέρω προσεγγίσεις προκειμένου να περιορίσουν τον υπολογιστικό φόρτο της προσέγγισης υποδείγματος. Αυτό μπορεί να γίνει με τη χρησιμοποίηση της προσέγγισης που βασίζεται στην κριτική αξιολόγηση των ιστορικών δεδομένων προκειμένου να περιορισθούν οι περίοδοι ιστορικών δεδομένων που θα ληφθούν υπόψη κατά την εφαρμογή της προσέγγισης υποδείγματος.

7. Ανεξαρτήτως της χρησιμοποιούμενης προσέγγισης, τα ιδρύματα πρέπει να αποδείξουν ότι η περίοδος ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών είναι αντιπροσωπευτική προς το τρέχον χαρτοφυλάκιο τους, καθώς και ότι στο πλαίσιο της ανάλυσής τους έχουν λάβει υπόψη ένα ευρύ φάσμα δυνητικών ιστορικών περιόδων. Τα ιδρύματα πρέπει επίσης να αποδείξουν ότι το χαρτοφυλάκιο με βάση το οποίο επιχειρείται ο προσδιορισμός των περιόδων ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών είναι αντιπροσωπευτικό του τρέχοντος χαρτοφυλακίου τους, π.χ. μέσω της εφαρμογής προσεγγίσεων προσδιορισμού της περιόδου ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών με βάση άλλα χαρακτηριστικά ή παλαιότερα χαρτοφυλάκια. Για παράδειγμα, για πολλά χαρτοφυλάκια μια δωδεκάμηνη περίοδος που περιλαμβάνει τις σημαντικές ζημίες της περιόδου 2007/2008 αντικατοπτρίζει επαρκώς μια περίοδο ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών. Παρόλα αυτά, εκτός από την εν λόγω περίοδο, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και άλλες περίοδοι που είναι συναφείς προς το τρέχον χαρτοφυλάκιο των ιδρυμάτων.

8. Σε κάθε περίπτωση, δεν πρέπει να επιχειρείται στάθμιση ιστορικών δεδομένων κατά τον προσδιορισμό της συναφούς ιστορικής περιόδου ή κατά τη βαθμονόμηση του

υποδείγματος μέτρησης της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες, καθόσον η στάθμιση δεδομένων μιας περιόδου ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών δεν μπορεί να απεικονίσει πιστά τις πιθανές ακραίες ζημίες που μπορούν να συμβούν στο χαρτοφυλάκιο του ιδρύματος.

9. Ως έσχατη λύση, οι αρμόδιες αρχές ενδέχεται να ζητήσουν από τα ιδρύματα να χρησιμοποιήσουν αντιθετικά δεδομένα κατά τη βαθμονόμηση του υποδείγματος μέτρησης της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες, ιδίως δε όταν το χαρτοφυλάκιο ενός ιδρύματος χαρακτηρίζεται από συχνές αλλαγές της χρηματοοικονομικής του θέσης.

7. Τεκμηρίωση της προσέγγισης που χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό της περιόδου ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών

1. Ανεξαρτήτως της προσέγγισης που χρησιμοποιείται, τα ιδρύματα πρέπει να παράσχουν ισχυρή τεκμηρίωση που να δικαιολογεί την επιλογή της συγκεκριμένης προσέγγισης. Η τεκμηρίωση πρέπει οπωσδήποτε να περιλαμβάνει ποσοτικές αξιολογήσεις που θα στηρίζουν την τρέχουσα επιλογή ιστορικής περιόδου και τη συνάφειά της προς το τρέχον χαρτοφυλάκιο. Πρέπει επίσης να παρέχεται τεκμηρίωση που να δικαιολογεί την ενσωμάτωση των αποδόσεων των παραγόντων κινδύνου στο υπόδειγμα.

2. Τα ιδρύματα που εφαρμόζουν προσέγγιση υποδείγματος για τον προσδιορισμό της περιόδου ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών πρέπει να παράσχουν τεκμηρίωση που θα καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα θέματα:

- i. Αιτιολόγηση της επιλογής των χρησιμοποιούμενων παραγόντων κινδύνου, στην περίπτωση που εφαρμόζεται προσέγγιση με βάση παράγοντες κινδύνου και σε περίπτωση που επιλέγονται λιγότεροι παράγοντες κινδύνου από όσους έχουν περιληφθεί στο υπόδειγμα.
- ii. Αιτιολόγηση όλων των απλουστεύσεων σε περίπτωση χρησιμοποίησης απλουστευμένου υποδείγματος μέτρησης της δυνητικής ζημίας για τον προσδιορισμό της ιστορικής περιόδου.

3. Όταν εφαρμόζεται προσέγγιση υποδείγματος που βασίζεται σε απλουστευμένο υπόδειγμα μέτρησης της δυνητικής ζημίας, το ίδρυμα πρέπει να αποδεικνύει επαρκώς ότι η μέτρηση της δυνητικής ζημίας με το απλουστευμένο υπόδειγμα παρέχει αντίστοιχα αποτελέσματα με την μέτρηση της δυνητικής ζημίας με το πλήρες υπόδειγμα (και επομένως επιτρέπει τον ακριβή προσδιορισμό της περιόδου των πλέον ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών). Μεταξύ των σχετικών αποδεικτικών στοιχείων πρέπει να περιλαμβάνονται εμπειρικές αναλύσεις.

4. Όταν εφαρμόζεται προσέγγιση υποδείγματος που στοχεύει στον προσδιορισμό της περιόδου μέγιστης μεταβλητότητας μιας δέσμης παραγόντων κινδύνου, το ίδρυμα πρέπει να αποδείξει επαρκώς ότι η συγκεκριμένη περίοδος υψηλής μεταβλητότητας αποτελεί κατάλληλο προσεγγιστικό μέτρο για μια περίοδο μέτρησης υψηλών τιμών δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες. Πρέπει επίσης να αποδείξει ότι η μη ένταξη

συσχετίσεων ή άλλων παραγόντων που θα αντικατοπτρίζονταν στη μέτρηση της δυνητικής ζημίας δεν καθιστά το συγκεκριμένο προσεγγιστικό μέτρο ακατάλληλο.

B. Επανεξέταση της περιόδου ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών

8. Συχνότητα

1. Η απαίτηση της οδηγίας για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις (CRD), αναφορικά με την επανεξέταση της δωδεκάμηνης περιόδου σημαντικών ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών τουλάχιστον σε ετήσια βάση από τα ιδρύματα, σημαίνει ότι διάφορες περιστάσεις, περιλαμβανομένων της πολύ υψηλής απόδοσης του χαρτοφυλακίου συναλλαγών ή συγκεκριμένων στρατηγικών συναλλαγών, ενδέχεται να επιτάσσουν την επανεξέταση της περιόδου ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών με μεγαλύτερη συχνότητα.

2. Οι τυχόν αλλαγές ως προς την επιλογή της ιστορικής περιόδου που προκύπτουν στο πλαίσιο της επανεξέτασης της περιόδου ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών, πρέπει να γνωστοποιούνται στην αρμόδια αρχή πριν από την προτιθέμενη ημερομηνία εφαρμογής των προτεινόμενων αλλαγών.

9. Παρακολούθηση της περιόδου ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών

1. Εκτός από την προαναφερθείσα τακτική επανεξέταση, το ίδρυμα πρέπει να έχει θεσπίσει διαδικασίες που θα διασφαλίζουν, επί μονίμου βάσεως, ότι η ορισθείσα περίοδος σημαντικών ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών παραμένει αντιπροσωπευτική, ακόμη και σε περίπτωση που οι συνθήκες της αγοράς ή η σύνθεση του χαρτοφυλακίου έχουν υποστεί σημαντικές μεταβολές.

2. Με στόχο τη θέσπιση έγκυρων διαδικασιών συνεχούς παρακολούθησης της συνάφειας της περιόδου ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών, το ίδρυμα πρέπει να τεκμηριώσει την εγκυρότητα της τηρούμενης προσέγγισης. Η παρακολούθηση μπορεί να βασίζεται σε ποικίλους παράγοντες, οι οποίοι μπορεί να διαφέρουν μεταξύ των ιδρυμάτων. Ορισμένους παράγοντες που θα μπορούσαν να ληφθούν υπόψη αποτελούν οι μεταβολές των συνθηκών της αγοράς, οι μεταβολές στη στρατηγική των συναλλαγών ή στη σύνθεση του χαρτοφυλακίου. Οι παράγοντες αυτοί μπορούν να αναλυθούν μέσω της σύγκρισής τους με μεταβολές που παρατηρούνται στην κατανομή των αγοραίων ή των ονομαστικών αξιών, στη βαρύτητα των παραγόντων κινδύνου, στο επίπεδο της δυνητικής ζημίας ή των παραγόντων ευαισθησίας, στην κατανομή της δυνητικής ζημίας ή των παραγόντων ευαισθησίας σε χαρτοφυλάκια και κατηγορίες κινδύνου, στα κέρδη και στις ζημιές και στα αποτελέσματα του δοκιμαστικού εκ των υστέρων ελέγχου ή, επίσης, μέσω της επίπτωσης των νέων εγκεκριμένων προϊόντων στο προφίλ κινδύνου.

3. Εκτός από τις προαναφερθείσες διαδικασίες, η παρακολούθηση της μέτρησης της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες σε σχέση με τη μέτρηση της δυνητικής ζημίας πρέπει να διενεργείται σε συνεχή βάση, ενώ στη θεωρία η δυνητική ζημία υπό ακραίες

συνθήκες μπορεί κατ' εξαίρεση, ακόμη και στη φάση έναρξης, να υπολείπεται έναντι της δυνητικής ζημίας λόγω διαφορών στην παραμετροποίηση, το φαινόμενο αυτό δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται από διαρθρωτική άποψη ως κανόνας. Ο λόγος μεταξύ δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες και δυνητικής ζημίας κατά τον χρόνο προσδιορισμού της συναφούς περιόδου ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών, πρέπει να χρησιμοποιείται ως τιμή αναφοράς για τη συνεχή παρακολούθηση. Σημαντικές μειώσεις του λόγου αυτού πρέπει να αντιμετωπίζονται ως ενδείξεις της ενδεχόμενης ανάγκης για επανεξέταση της περιόδου ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών. Ο λόγος της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες και δυνητικής ζημίας που υπολείπεται της μονάδας πρέπει να εκλαμβάνεται ως προειδοποιητικό σήμα για την επανεξέταση της περιόδου ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών.

Γ. Η μεθοδολογία της μέτρησης της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες

10. Συνέπεια έναντι της μεθοδολογίας μέτρησης της δυνητικής ζημίας

1. Η μεθοδολογία μέτρησης της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες πρέπει να βασίζεται στην ισχύουσα μεθοδολογία μέτρησης της δυνητικής ζημίας με την εφαρμογή συγκεκριμένων τεχνικών, όπου απαιτείται, προκειμένου να προσαρμοσθεί το ισχύον υπόδειγμα μέτρησης της δυνητικής ζημίας στις απαιτήσεις ενός υποδείγματος που θα μετρά τη δυνητική ζημία υπό ακραίες συνθήκες. Ως εκ τούτου, κάθε παράγοντας κινδύνου που λαμβάνεται υπόψη στο υπόδειγμα μέτρησης της δυνητικής ζημίας πρέπει να αντικατοπτρίζεται στο υπόδειγμα μέτρησης της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες.

2. Σε ό,τι αφορά στα πρότυπα που χρησιμοποιούν αμφότερες οι μεθοδολογίες μέτρησης, επιπροσθέτως των προτύπων που καθορίζονται στο πλαίσιο της οδηγίας (π.χ., το διάστημα εμπιστοσύνης 99%), τα ιδρύματα μπορούν να εξετάσουν τη χρήση της τετραγωνικής ρίζας του χρόνου για τη μέτρηση της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες για περίοδο διακράτησης δέκα ημερών με αναγωγή. Παρόλα αυτά, δοθέντων ορισμένων γνωστών περιορισμών που έχει η αναγωγή, με την χρήση της τετραγωνικής ρίζας, θα πρέπει να διεξαχθεί ανάλυση στο πλαίσιο της διαδικασίας επικύρωσης του εσωτερικού υποδείγματος που να αποδεικνύει ότι οι παραδοχές επί των οποίων βασίζεται η χρησιμοποίηση του τύπου της τετραγωνικής ρίζας του χρόνου είναι εύλογες.

3. Παρότι το υπόδειγμα μέτρησης της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες χρησιμοποιεί εν μέρει κοινά πρότυπα σε σχέση με το ισχύον υπόδειγμα μέτρησης δυνητικής ζημίας, σε κάποια σημεία μπορεί να παρουσιάζουν μεταξύ τους αποκλίσεις που οφείλονται είτε σε ρητές απαιτήσεις της οδηγίας είτε σε μεθοδολογική ασυνέπεια που απορρέει από την έννοια της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες. Ειδικότερα, αυτό συμβαίνει όσον αφορά στα ακόλουθα θέματα:

(i) Διάρκεια της περιόδου ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών

Λόγω της απαίτησης ότι ηδιάρκεια της περιόδου ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών πρέπει να είναι δώδεκα μήνες, κάθε πράξη μείωσης ή αύξησης της

εν λόγω περιόδου που απορρέει από την ανάγκη για συνέπεια μεταξύ μέτρησης της δυνητικής ζημίας και μέτρησης της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες δεν πρέπει να επιτρέπεται.

(ii) Απαίτηση δοκιμαστικού εκ των υστέρων ελέγχου

Ο πολλαπλασιαστικός συντελεστής m_s που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων πρέπει να είναι τουλάχιστον 3 και να αυξάνεται μέσω ενός συμπληρωματικού συντελεστή μεταξύ 0 και 1 ανάλογα με τα αποτελέσματα του δοκιμαστικού εκ των υστέρων ελέγχου της μέτρησης της δυνητικής ζημίας. Εντούτοις, η διενέργεια δοκιμαστικού εκ των υστέρων ελέγχου δεν αποτελεί αυτοτελή απαίτηση για τον προσδιορισμό της μέτρησης της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες.

(iii) Περιοδικότητα του υπολογισμού της δυνητικής ζημίας ακραίων συνθηκών

Καθώς η οδηγία για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις (CRD) προβλέπει ότι ο υπολογισμός της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες πρέπει να πραγματοποιείται τουλάχιστον σε εβδομαδιαία βάση, τα ιδρύματα μπορούν να αποφασίσουν να πραγματοποιούν πιο συχνά το σχετικό υπολογισμό, για παράδειγμα, σε ημερήσια βάση, προκειμένου η περιοδικότητά της να συμπίπτει με την περιοδικότητα της μέτρησης της δυνητικής ζημίας.

Εάν, για παράδειγμα, τα ιδρύματα αποφασίσουν να υπολογίζουν τη δυνητική ζημία υπό ακραίες συνθήκες σε εβδομαδιαία βάση, και υποθέτοντας ότι πραγματοποιείται ημερήσια μέτρηση της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες με αναγωγή για περίοδο δέκα ημερών, για τον ημερήσιο υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων που βασίζεται σε εσωτερικά υποδείγματα, θα ισχύουν τα εξής:

- α) Ο ίδιος υπολογισμός που αφορά στη μέτρηση της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες θα χρησιμοποιείται για τις επόμενες πέντε εργάσιμες μέρες ακολουθώντας την εφαρμογή του υποδείγματος μέτρησης της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες.
- β) Για να υπολογίσουν τον μέσο όρο των μετρήσεων της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες για τις προηγούμενες εξήντα εργάσιμες μέρες, τα ιδρύματα πρέπει να χρησιμοποιούν τους υπολογισμούς των δώδεκα προηγούμενων μετρήσεων της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες.
- γ) Ένα ίδρυμα πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξει ότι, τη συγκεκριμένη μέρα της εβδομάδας που επελέγη για τον υπολογισμό της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες, το χαρτοφυλάκιό του είναι αντιπροσωπευτικό σε σχέση με το χαρτοφυλάκιο που διακρατείται κατά τη διάρκεια της εβδομάδας. Πρέπει ακόμη να μπορεί να αποδείξει ότι το επιλεγμένο χαρτοφυλάκιο δεν οδηγεί σε συστηματική υποεκτίμηση των υπολογισμών της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες όταν ο σχετικός υπολογισμός διεξάγεται σε εβδομαδιαία βάση. Για παράδειγμα, μπορεί να θεωρηθεί επαρκές αποδεικτικό στοιχείο το γεγονός ότι η τιμή της δυνητικής ζημίας δεν είναι συστηματικά χαμηλότερη την ημέρα της

εβδομάδας που επιλέγεται για τον υπολογισμό της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες.

4. Τα πρότυπα δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες ενδέχεται να αποκλίνουν από τα πρότυπα δυνητικής ζημίας σε συνθήκες όπου είναι πιθανό να προκύψουν μεθοδολογικές ασυμβατότητες μεταξύ του ισχύοντος υποδείγματος μέτρησης της δυνητικής ζημίας και του υποδείγματος μέτρησης της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες. Ένα παράδειγμα αποτελούν οι μεταβολές της ισχύουσας μεθοδολογίας μέτρησης της δυνητικής ζημίας που δεν είναι δυνατό να εφαρμοσθούν στη μέτρηση της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες, καθώς και η χρήση προσεγγιστικών αποτιμήσεων (ανάλυση ευαισθησίας/προσεγγιστικά δεδομένα), εν αντιθέσει προς την πλήρη αποτίμηση, η οποία συνιστά την προτιμώμενη προσέγγιση στο πλαίσιο μέτρησης της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες.

5. Ο γενικός κανόνας είναι ότι τυχόν αλλαγές στο υπόδειγμα ή στη μεθοδολογία μέτρησης της δυνητικής ζημίας ενός ιδρύματος πρέπει να ακολουθούνται από αντίστοιχες αλλαγές στο υπόδειγμα (μεθοδολογία) για τον υπολογισμό της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες.

6. Υπό εξαιρετικές συνθήκες, εφόσον ένα ίδρυμα μπορεί να αποδείξει ότι αδυνατεί να ενσωματώσει στο υπόδειγμα μέτρησης της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες αλλαγές που έχουν επέλθει στην ισχύουσα μεθοδολογία μέτρησης της δυνητικής ζημίας, το ίδρυμα αυτό πρέπει να τεκμηριώσει τη σχετική αδυναμία και να αποδείξει ότι η επίπτωση (για παράδειγμα, όσον αφορά τη μέτρηση της δυνητικής ζημίας ή τις κεφαλαιακές απαιτήσεις) της μη εφαρμογής των πρόσφατων εξελίξεων όσον αφορά τη μέτρηση της δυνητικής ζημίας στη μέτρηση της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες είναι περιορισμένη.

7. Όταν σε ένα υπόδειγμα μέτρησης της δυνητικής ζημίας χρησιμοποιούνται παράγοντες ευαισθησίας αντί της πλήρους αποτίμησης, το οικείο ίδρυμα πρέπει να αποδείξει ότι η συγκεκριμένη προσέγγιση εξακολουθεί να είναι κατάλληλη για τη μέτρηση της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες, ακόμα και για μεταβολές μεγαλύτερης κλίμακας. Μια προσέγγιση της μέτρησης της δυνητικής ζημίας που βασίζεται σε παράγοντες ευαισθησίας ενδέχεται να απαιτήσει τον συνυπολογισμό υψηλότερης τάξης παραγόντων ευαισθησίας, όπως η κυρτότητα.

8. Οι τυχόν κλίμακες επανεκτίμησης ή οι πίνακες τιμών στην αγορά τοις μετρητοίς και μεταβλητότητων που χρησιμοποιούνται πρέπει να επανεξετάζονται, η δε χρήση τους πρέπει να επεκτείνεται σε ακόμη μεγαλύτερες ακραίες μεταβολές για τους παράγοντες κινδύνου που λαμβάνονται υπόψη στα ακραία σενάρια. Στη μέτρηση της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες είναι προτιμότερο να χρησιμοποιείται η πλήρης αποτίμηση, με ακραίες μεταβολές που να επηρεάζουν ταυτόχρονα όλους τους παράγοντες κινδύνου.

9. Σε ό,τι αφορά στη βαθμονόμηση των δεδομένων της αγοράς, η διαδικασία της απαλοιφής του μέσου («de-meaning») δεν θεωρείται αναγκαία για τη μέτρηση της

δυναμικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες. Εάν υφίσταται σημαντική τάση στα δεδομένα της αγοράς, η χρήση αντιθετικών (antithetic) δεδομένων είναι προτιμότερη σε σχέση με την διαδικασία απαλοιφής του μέσου.

10. Ο πίνακας που ακολουθεί συνοψίζει τα βασικά ζητήματα που αναλύθηκαν ανωτέρω σχετικά με το επίπεδο συνέπειας που υπάρχει μεταξύ των μεθοδολογικών πτυχών του ισχύοντος υποδείγματος μέτρησης της δυναμικής ζημίας και της μέτρησης της δυναμικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες.

Απαιτείται συνέπεια μεταξύ μέτρησης της δυναμικής ζημίας και μέτρησης της δυναμικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες;		
Ναι	Όχι	Απαιτεί επικύρωση
Διάστημα εμπιστοσύνης	Μέθοδος στάθμισης	Μεταβολές στα υποδείγματα
Περίοδος διακράτησης	Δοκιμαστικός εκ των υστέρων έλεγχος Διάρκεια της περιόδου ιστορικής παρατήρησης	Χρησιμοποίηση προσεγγίσεων Taylor
	Συχνότητα υπολογισμού	Μέθοδος αναγωγής

11. Εκτίμηση των προσεγγιστικών μέτρων για τη μέτρηση της δυναμικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες

1. Δεδομένου ότι οι περιορισμοί που αφορούν τα δεδομένα και καθιστούν αναγκαία τη χρησιμοποίηση προσεγγιστικών μέτρων για τη μέτρηση της δυναμικής ζημίας είναι ακόμη περισσότερο συναφείς κατά τη μέτρηση της δυναμικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες, αναμένεται ότι τα προσεγγιστικά μέτρα που χρησιμοποιούνται για τη μέτρηση της δυναμικής ζημίας είναι εξίσου αναγκαία για τη μέτρηση της δυναμικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες. Στη δεύτερη περίπτωση ενδέχεται μάλιστα να απαιτηθεί η χρησιμοποίηση πρόσθετων προσεγγιστικών μέτρων. Εάν κάθε νέος παράγοντας κινδύνου για τον οποίο δεν υφίστανται ιστορικά δεδομένα απαιτεί, κατά κανόνα, τη χρησιμοποίηση προσεγγιστικών μέτρων για τη μέτρηση της δυναμικής ζημίας, η τακτική αυτή ακολουθείται σε αποκλειστικώς «προσωρινή» βάση (π.χ. μετά την πάροδο ενός έτους θα είναι διαθέσιμα αρκετά στοιχεία ώστε να συμπληρωθεί μια σειρά δεδομένων δωδεκάμηνης διάρκειας), το ίδιο προσεγγιστικό μέτρο αναμένεται να χρησιμοποιηθεί σε περισσότερο «μόνιμη» βάση για τη μέτρηση της δυναμικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες (λόγω του πιο πάγιου χαρακτήρα των ιστορικών χρονοσειρών).

2. Εάν ένας παράγοντας κινδύνου λείπει από την περίοδο ακραίων χρηματοοικονομικών συνθηκών επειδή κατά τον χρόνο εκείνο παρέμενε μη παρατηρήσιμος (για παράδειγμα, όταν πρόκειται για νεοεισαχθήσα μετοχή στο χρηματιστήριο), το ίδρυμα μπορεί να χρησιμοποιήσει έναν άλλο παράγοντα κινδύνου (στο ίδιο παράδειγμα, μια άλλη μετοχή από τον ίδιο κλάδο ανάλογου κινδύνου και επιχειρηματικού προφίλ) για τον οποίο υφίστανται διαθέσιμα στοιχεία και για τον οποίο είναι δυνατή η τεκμηρίωση της αυξημένης συσχέτισής του, με τον παράγοντα που το εκάστοτε ίδρυμα επιχειρεί να λάβει υπόψη. Όταν χρησιμοποιούνται τέτοια προσεγγιστικά δεδομένα, τα ιδρύματα πρέπει να εξετάζουν εάν είναι εύλογη η κατά 100% συσχέτιση του παράγοντα κινδύνου με το προσεγγιστικό μέτρο του.

3. Τα ιδρύματα μπορούν εναλλακτικώς να αντιστοιχίσουν τον παράγοντα που λείπει με άλλον, παρεμφερή από την άποψη της μεταβλητότητας (αν και όχι κατ' ανάγκην συσχετιζόμενο μαζί του). Εάν χρησιμοποιηθεί η συγκεκριμένη προσέγγιση, τα ιδρύματα πρέπει να αποδείξουν ότι είναι κατάλληλη και συντηρητική.

4. Εάν ένα υπόδειγμα δυνητικής ζημίας βελτιωθεί μέσω της ενσωμάτωσης ορισμένου παράγοντα κινδύνου, το ίδρυμα πρέπει να ενσωματώσει τον ίδιο παράγοντα κινδύνου και στο υπόδειγμα μέτρησης της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες. Σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, η διαδικασία αυτή ενδέχεται να απαιτήσει την επανεξέταση των χρονοσειρών ιστορικών δεδομένων των παραγόντων κινδύνου για την επιλογή του κατάλληλου προσεγγιστικού μέτρου. Παράδειγμα της ανωτέρω πρακτικής συνιστά η απαίτηση του στοιχείου 12 της πρώτης παραγράφου του Παραρτήματος V της οδηγίας 2006/49/EK, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2010/76/ΕΕ, για ενσωμάτωση στο υπόδειγμα μέτρησης της δυνητικής ζημίας ενός νέου παράγοντα κινδύνου που χρησιμοποιείται για σκοπούς αποτίμησης.

5. Σε κάθε περίπτωση, η χρησιμοποίηση προσεγγιστικών δεδομένων, περιλαμβανομένων των απλοποιήσεων και των τυχόν παραγόντων που παραλείπονται, γίνεται αποδεκτή μόνο υπό τον όρο ότι είναι πλήρως τεκμηριωμένη και ότι οι περιορισμοί τους λαμβάνονται υπόψη και αντιμετωπίζονται κατά την αξιολόγηση του εκάστοτε ιδρύματος για τον προσδιορισμό των κεφαλαίων του.

12. Επικύρωση των προσεγγιστικών μέτρων

1. Ένώ η επικύρωση του προσεγγιστικού μέτρου πρέπει να διεξάγεται με τον ίδιο τρόπο κατά τη μέτρηση της δυνητικής ζημίας και της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες, κάθε προσεγγιστικό μέτρο που επικυρώνεται για την ημερήσια μέτρηση της δυνητικής ζημίας δεν καθίσταται αυτομάτως αποδεκτό και για τη μέτρηση της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες. Τα χρησιμοποιούμενα προσεγγιστικά μέτρα πρέπει να επανεξετάζονται ανά τακτά χρονικά διαστήματα προκειμένου να αξιολογείται η επάρκειά τους και να διασφαλίζεται ότι τα αποτελέσματα που παρέχουν είναι συντηρητικά.

2. Το ίδρυμα πρέπει να διασφαλίσει ότι ο παράγοντας κινδύνου που χρησιμοποιείται ως προσεγγιστικό μέτρο μόνο στη μέτρηση της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες (για παράδειγμα, λόγω έλλειψης δεδομένων κατά την επιλεγείσα περίοδο) αποτελεί συντηρητική εκτίμηση.

13. Επικύρωση των στοιχείων που χρησιμοποιούνται από το υπόδειγμα (inputs) και των παραγόμενων αποτελεσμάτων/αναφορών (outputs).

1. Όλα τα ποιοτικά πρότυπα που ορίζονται για τον έλεγχο της συνέπειας, της ακρίβειας και της αξιοπιστίας των πηγών δεδομένων για τη μέτρηση της δυνητικής ζημίας εφαρμόζονται και στη μέτρηση της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες.

2. Για τα υποκείμενα μέσα για τα οποία τα ιδρύματα δεν διαθέτουν πλήρες ιστορικό δεδομένων που να καλύπτει επαρκώς την περίοδο αναφοράς, πρέπει να χρησιμοποιούνται προσεγγιστικά δεδομένα μέσω της χρήσης υποκείμενων μέσων στενά συσχετιζόμενων (ίδια αγορά, παρόμοια διάρθρωση και χαρακτηριστικά). Εφαρμόζοντας την ίδια διαδικασία που έχει εγκριθεί για τα εσωτερικά υποδείγματα των ιδρυμάτων, προκειμένου αυτά να διασφαλίζουν την ποιότητα των ιστορικών δεδομένων που χρησιμοποιούνται για την περίοδο αναφοράς, τα ιδρύματα πρέπει να τεκμηριώσουν τη μεθοδολογία που ακολουθείται για τον προσδιορισμό και την συμπλήρωση των δεδομένων που λείπουν. Τα ιδρύματα πρέπει επίσης να διεξάγουν ελέγχους σχετικά με την επίπτωση που ενδέχεται να έχει η χρήση αυτών των προσεγγιστικών μέτρων.

3. Ορισμένα ιδρύματα, στην προσπάθειά τους να διατηρήσουν υφιστάμενες ανισότητες στο πεδίο της εξισορροπητικής κερδοσκοπίας, ενδέχεται να χρειαστούν να ξεκαθαρίσουν τα δεδομένα (data cleaning) που προέκυψαν από τη μέτρηση της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες. Όταν αυτό συμβαίνει, η αφαίρεση των εξαιρετικά ακραίων τιμών από τις χρονοσειρές ιστορικών δεδομένων πρέπει να αιτιολογείται καταλλήλως και να τεκμηριώνεται, καθόσον εκ του γεγονότος αυτού δεν πρέπει να μειώνεται το μέγεθος ακραίων γεγονότων.

4. Καθώς η μέτρηση της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες συνεπάγεται εξ ορισμού την εφαρμογή εξαιρετικά ακραίων σεναρίων στις τρέχουσες παραμέτρους της αγοράς, τα οποία ενδέχεται να οδηγούν σε μη συνεκτικές συνθήκες αγοράς (π.χ. αρνητικά προθεσμιακά επιτόκια) συχνότερα απ' όσο αυτό θα συνέβαινε στο πλαίσιο υπολογισμού της δυνητικής ζημίας, τα ιδρύματα πρέπει να παρακολουθούν τις πιθανές αστοχίες στη βαθμονόμηση που ίσως να ανακύψουν. Τα ιδρύματα που χρησιμοποιούν την πλήρη αποτίμηση κατά την εκτίμηση της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες ενδέχεται να αντιμετωπίζουν συχνότερα αστοχίες στην βαθμονόμηση σε σχέση με τα ιδρύματα που δεν χρησιμοποιούν την πλήρη αποτίμηση. Το γεγονός αυτό δεν οφείλεται στην απουσία αστοχιών βαθμονόμησης στη δεύτερη περίπτωση, αλλά στην αδυναμία της μεθοδολογίας των εν λόγω ιδρυμάτων να εντοπίσουν τις εν λόγω αστοχίες βαθμονόμησης όταν συμβαίνουν.

Δ. Έλεγχος του Βαθμού Χρησιμοποίησης (Use Test)

14. Έλεγχος του Βαθμού Χρησιμοποίησης (Use Test)

1. Το υπόδειγμα μέτρησης της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες πρέπει να υπόκειται σε έλεγχο του βαθμού χρησιμοποίησής τους μέσω της χρήσης αποτελεσμάτων του στο πλαίσιο της λήψης αποφάσεων για τη διαχείριση κινδύνων. Τα αποτελέσματα που προκύπτουν από τη μέτρηση της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες πρέπει να χρησιμοποιούνται συμπληρωματικά στο πλαίσιο της ανάλυσης για την διαχείριση κινδύνων, η οποία βασίζεται στα αποτελέσματα τα οποία συλλέγονται σε ημερήσια βάση με τη χρήση του υποδείγματος μέτρησης της δυνητικής ζημίας. Τα αποτελέσματα της μέτρησης της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες πρέπει να παρακολουθούνται και να επαναξιολογούνται σε τακτά χρονικά διαστήματα από τα ανώτερα διοικητικά στελέχη.

2. Όταν τα αποτελέσματα της μέτρησης της δυνητικής ζημίας υπό ακραίες συνθήκες αποκαλύπτουν, υπό συγκεκριμένες συνθήκες, την ύπαρξη αδύνατων σημείων του ιδρύματος, πρέπει να λαμβάνονται άμεσα μέτρα για την ορθή αντιμετώπιση αυτών των κινδύνων.

Τίτλος III – Τελικές διατάξεις και εφαρμογή

15. Ημερομηνία εφαρμογής

Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εφαρμόσουν τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές μέσω της ενσωμάτωσής τους στις εποπτικές τους διαδικασίες εντός έξι μηνών μετά τη δημοσίευση της τελικής εκδόσεως των κατευθυντήριων γραμμών. Ως εκ τούτου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίσουν την αποτελεσματική συμμόρφωση των ιδρυμάτων προς τις εν λόγω κατευθυντήριες οδηγίες.